

Årets Jaktspaniel SFTCH Roughshooters Abbey f.2003 05 25 e. DKFTCH Drumagrove Bruce af Twinoaks u. SFTCH Sportsmans Lina

ÅRETS JAKTSPANIEL 2010

Text & foto: Håkan Anderberg

Sedan 2005 har hon funnits med i resultatlistorna, alltid med i toppen. Årets Jaktspaniel 2010 är en hund med lång proverfarenhet men samtidigt massor med jaktlig erfarenhet.

Tina – ett riktigt stort GRATTIS till dig och Årets Jaktspaniel 2010 SFTCH Roughshooters Abbey. Berätta om din hund!

- Abbey kommer från min allra första springerkull med Lina. Jag hade länge tänkt att jag ville ha en valp från DKFTCH Drumagrove Bruce, en dansk hane som lämnat oerhört många bra avkommor med olika tikar. Att valet föll på honom när Lina skulle paras var därför självklart.

Att det blev just Abbey, som stannade hos mig var helt och hållet en slump. De andra tikarna blev utvalda – eller rättade sagt valde sina familjer och Abbey valde väl att stanna kvar...

Abbey har verkligen fått jaga mycket i sitt liv. Hon började följa med på roughshooting redan som 2-åring och har sedan dess varit en trogen jaktkamrat på både stora godsjakter och mindre jakter. Hon startades på sitt första jaktprov veckan efter att vi varit med på TV-inspelning (TV 4 + Jakt & Fiske) och vann. Ett par veckor därefter blev hon 2:a vinnare på mästerskapet. Efter ytterligare någon vecka vann hon sin första vinnarklass.

Sedan har det följt ett par års "väntan" efter den andra 1:e vinnare för att hon skulle få sin SFTCH-titel. Hon har blivit 2:e vinnare ett otal gånger, både på mästerskap och vanliga prov. Hon har även startat på prov i Danmark, med en 3:e placering på deras mästerskap, som högsta placering.

Abbey är en hund som jag tycker visar att det absolut går att kombinera en jakthund med att starta på prov. Ibland hör man ju att det inte skulle vara möjligt.

Vad är speciellt med Abbey?

- Jag skulle vilja säga att ALLT är speciellt med Abbey!
Hon har verkligen en stor portion will to please- ibland aningen för stor- för hon vill så mycket!

I januari 2007 höll jag på att mista henne och det var verkligen ett tufft år. Under en jakt fick hon ett stort skärsår i ena

tassen och blödde mycket. Trots detta arbetade hon i högt tempo och apporterade fasan på vägen in till mig, då jag skulle kolla upp benet. Väl inne på Djursjukhuset opererades hon och kom hem igen. Efter ett par dagar blev hon riktigt dålig och låg med sitt bandagerade ben rakt upp i luften. En besynnerlig lukt kom från tassen och när jag tog av bandaget så insåg jag att benet hade börjat ruttna!

Ilfart in till veterinären igen och denna gång kom inte Abbey med hem igen. Hon blev akut opererad och man hittade en trädkvist som skjutit in genom den första tasskadan och som man helt enkelt inte sett vid första operationen. Tyvärr hade benet infekterats rejält och man fick göra flera omfattande operationer.

Under tre veckors tid opererades Abbey varannan dag och inte förrän efter en månad visste jag om hon skulle överleva! Efter sex veckor på Djursjukhuset kom Abbey hem igen- det var sex fruktansvärda veckor.

När hon äntligen kom hem hade hon ingen vävnad alls på sin vänstra tass, det vara bara skelett! Varje dag skulle detta läggas om och det gjorde ont –både på Abbey och i mig. Hon kunde inte gå på sitt ben förrän efter sex månader. Mitt lilla muskelknippe hade tappat nästan all muskulatur och var tunn som ett staket. Att hon överhuvudtaget skulle kunna jaga igen kändes som en utopi. Men det kvittade faktiskt - jag var ju glad att hon överlevt.

Under denna period, med ständiga omläggningar och massa nya veterinärbesök och rehab-träning blev det ett väldigt speciellt band mellan oss. Det kan man inte riktigt förklara.

Hösten 2007 hade hon faktiskt återfått en stor del av sin muskulatur i bogen och benet, men tassen var fortfarande helt hårlös. När jakterna satte igång och hon såg de andra hundarna få följa med så led jag med henne. Hon fick följa med på en kaninjakt och jagade som vanligt! Med massage och tøjningar efteråt föreföll hon må bra och plötsligt var hon med på banan igen – första starten detta år resulterade i en 3:e vinnare och det var nog den härligaste 3:e vinnare jag

någonsin varit med om!!! Några veckor efter var hon med i toppen igen på JSKs mästerskap!

Som sagt – hon gör alltid sitt bästa.

Vad denna lilla hund än gör så blir jag alldeles varm i hjärtat!

Du är ju tränare i klubben och jag gissar att många undrar hur du tränar dina egna hundar. Hur har du tränat Abbey?

Tina skrattar och säger att hon var rädd för just den frågan. Hon berättar att Abbey har varit oerhört lätt att ha att göra med ända sedan hon var liten valp.

- I princip så har jag inte tränat henne så mycket – det har liksom inte behövts. Hon har bara kunnat det jag velat! Hon är väldigt mjuk, så en lätt harkling har liksom räckt som korrigering – om det har behövts.

Jag har alltid med mig valparna så mycket som möjligt i olika situationer, men tränar dem egentligen inte förrän de är lite äldre. Jag leker en del med dem och låter dem hämta apporter i snår och ris, bara för att göra det spännande och kul. Innan jag går ut i markerna vet jag att de respekterar det jag säger. De har också lärt sig att allt kul kommer från mig, så det gör ofta att de inte precis vill lämna mig, men hellre det än att de är för "vilda" – tycker jag!

Jag har haft förmånen att jaga mycket kanin med Abbey och det tror jag har gett henne ett fint markarbete. Även om vi har jagat massor och dessutom gått på stora godsjakter där hon stött mängder med fasaner, så har hon aldrig haft tendensen att jaga upp sig. Det tror jag hon har från sin mamma Lina, som också var otroligt stabil. Förvisso förstärker jag alltid stadgan genom att gå fram till mina hundar efter en stöt och klappa om dem. Om det är detta som gör dem coola vet jag inte, men jag inbillar mig det.

Berätta om er jaktprovssäsong 2010!

- Jaktprovssäsongen 2010 har verkligen varit helt fantastisk! Abbey har en 1:e vinnare, en 2:e vinnare, en 3:e vinnare samt ett CoM denna säsong. Som jag tidigare sa, så gör hon alltid sitt bästa, men på något sätt så känns det som att denna säsong har hon gjort allt. Att äntligen få till en sista 1:e vinnare för ett championat kändes alldeles underbart.

Det var på Skabersjö Gods i november. Någonstans hade jag bestämt mig för att det skulle bli hennes sista prov och

det fanns ju en tanke om att det hade varit kul att vinna. Då hade man ju fått sluta en lång karriär, som började med vinst i hennes första öppenklassprov, på allra bästa sätt. Och nu blev det så – helt fantastiskt!

Sedan var det ju såklart en stor besvikelse att det inte blev något mästerskapsprov, för hon har verkligen varit i sitt livs form. Men vädret är ju inget vi kan styra över.

Ditt bästa minne från en lång karriär?

- Det är nog faktiskt från de TV-inspelningar vi medverkat i för TV 4+. Det första programmet spelades in 2005 och vi skulle jaga kanin, något som Abbey aldrig tidigare varit med om. Då kanintillgången inte var riktigt så god som utlovats, så var jag till slut tvungen att låta Abbey avlösa mamma Lina, som började bli trött efter flera timmars jakt. Abbey gick som en raket och hamnade väl mitt i kanineldoradot. Plötsligt skjuter Ola (Svensson) en kanin – trodde jag – och tänkte att hon skulle få apportera den som belöning. Alla andra hade ju Lina fått hämta. Döm om min förvåning när hon kommer kämpandes med en jättehare!! Den första någonsin för henne och detta inför TV-kameror!

Till sist – hur ser framtiden ut för Abbey?

- Nu är det färdigtävlat med Abbey! Under våren 2010 hoppas jag att para henne igen. Hon är en fantastisk mamma. Till hösten hoppas jag såklart kunna använda henne så mycket som möjligt på jakterna. Däremellan kommer hon att vara med mig på mitt arbete, som "rehab-hund".

Exklusiv spanielkull planeras till våren 2011.

Springer spaniel
e. Langebjerg Boy of Roughshooters
u. SFTCH Roughshooters Abbey

Vill Du också få möjligheten att jaga över en hund med massor av jaktlust och vilja att vara till lags – välkommen att höra av Dig!

För mer info om valpkullarna och kenneln se
www.countrysportskennel.se

Country Sports Kennel
Tina Hansson

